

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 264.924 van 21 november 2025
in de zaak A. 243.159/VII-42.672**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Dominique Andrien en Joséphine Paquot
 kantoor houdend te 4000 Luik
 Mont Saint Martin 22
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen : de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE
 VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN
 kantoor houdend te 1070 Brussel
 Ernest Blerotstraat 39
 alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 4 oktober 2024, strekt tot de cassatie van arrest nr. 312.018 van 29 augustus 2024 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 16.092 van 19 november 2024.

Verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 juni 2025.

Kamervoorzitter Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laura Trigaux, die *loco* advocaten Dominique Andrien en Joséphine Paquot verschijnt voor verzoeker, is gehoord.

Eerste auditeur Pierrot T'Kindt heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Uit het bestreden arrest blijkt dat verzoeker op 19 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 20 juli 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (hierna: de aanvankelijk bestreden beslissing).

Op 23 augustus 2023 tekent verzoeker tegen de voornoemde weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een arrest van 29 augustus 2024 beslist de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat verzoeker niet wordt erkend als vluchteling en dat

hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker werpt in een enig middel, dat hij in de toelichtende memorie herhaalt, de schending op van artikel 149 van de Grondwet, van de artikelen 39/2, 39/65, 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: vreemdelingenwet) en van de artikelen 8.4, 8.5, 8.17 en 8.18 van het Burgerlijk Wetboek.

Verzoeker voert in hoofddorde aan dat hij volgens het bestreden arrest op 21 mei 2024 een “bijkomende nota” heeft ingediend met een aantal stukken, waaronder “een verklaring met betrekking tot zijn werk als *arbaki*”. Verder heeft verzoeker volgens het bestreden arrest op 22 mei 2024 een “bijkomende nota” overgelegd met onder meer “een psychologisch attest van Safety van mei 2024”. Bij de beoordeling van verzoekers psychologisch profiel stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen echter dat verzoeker “geen bewijsstukken neer[legt] waaruit blijkt dat [hij] leed aan ernstige psychologische moeilijkheden”. Met betrekking tot verzoekers werk in Afghanistan overweegt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat verzoeker “[o]ok in de bijkomende nota’s [...] geen bewijzen neer[legt] van zijn behoren tot de *arbaki*” en dat “[h]et aanvullende enige document in dit verband dat hij uiteenzet [...] een fotokopie [is] van een werkbadge van zijn broer F.” Verzoeker leidt hieruit af dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen noch het psychologisch rapport noch het getuigschrift betreffende zijn werk als *arbaki* heeft onderzocht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moest deze documenten nochtans beoordelen op grond van artikel 48/6, § 4 en § 5, van de vreemdelingenwet. Verzoeker acht het

bestreden arrest bijgevolg in strijd met artikel 149 van de Grondwet en de artikelen 39/2, 39/65, 48/3, 48/4 en 48/6 van de vreemdelingenwet.

Beoordeling

5. De door artikel 149 van de Grondwet aan de rechter en door artikel 39/65 van de vreemdelingenwet specifiek aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opgelegde verplichting om zijn rechterlijke uitspraak te motiveren heeft het karakter van een vormvereiste. Een uitspraak is gemotiveerd in de zin van de voornoemde bepalingen wanneer de rechter duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Om te voldoen aan de jurisdictionele motiveringsplicht is het niet relevant of die motieven in rechte of in feite juist zijn. Wel moet de rechter expliciet of impliciet antwoorden op elke vraag, elke exceptie, elk middel en elk verweer van de partijen. Enkel een gemis aan motivering of de daarmee gelijkgestelde gevallen, zoals tegenstrijdigheid in de motieven, maakt een schending uit van artikel 149 van de Grondwet.

6. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermeldt in punt 2.3.3 van het bestreden arrest dat verzoeker op 21 mei 2024 een “bijkomende nota” indient “waarbij hij twaalf nieuwe stukken voorlegt”, waaronder “een verklaring met betrekking tot zijn werk als *arbaki*”. Hij vermeldt in punt 2.3.4 van het bestreden arrest dat verzoeker op 22 mei 2024 “nog een “bijkomende nota” overlegt met bepaalde stukken, waaronder “een psychologisch attest van Safety van mei 2024”.

Met betrekking tot verzoekers voorgehouden psychologische kwetsbaarheid overweegt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:

“Dat verzoeker psychologisch gedestabiliseerd was is weinig overtuigend. Verzoeker legt ook geen bewijsstukken neer waaruit blijkt dat hij leed aan ernstige psychologische moeilijkheden.”

Met betrekking tot verzoekers voorgehouden werkzaamheden als *arbaki* overweegt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:

“Bovendien werd geoordeeld dat verzoeker onvoldoende bewijskrachtige documenten voorlegde om zijn tewerkstelling bij de lokale politie te bewijzen. Verzoeker legde privé-foto’s voor en kopieën van werkdocumenten, die van slechte kwaliteit waren. Gelet het gebrek aan bewijskrachtige documenten, de inconsistentie van zijn verklaring, kan verzoeker zich niet beroepen op het in artikel 48/6, §5, van de vreemdelingenwet bepaalde voordeel van de twijfel. Er moet dan ook in de huidige stand van de zaak worden aangenomen dat verzoeker zijn tewerkstelling bij de *arbaki* niet aannemelijk heeft gemaakt. Ook in de bijkomende nota’s legt verzoeker geen bewijzen neer van zijn behoren tot de *arbaki*. Het aanvullende enige document in dit verband dat hij uiteenzet is een fotokopie van een werkbadge van zijn broer F. Ook hier betreft het slechts een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan.”

Uit het voorgaande blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen weliswaar de verklaring met betrekking tot verzoekers werk als *arbaki* en het psychologisch attest van Safety van mei 2024 heeft ontvangen, doch deze stukken niet in zijn beoordeling betreft en evenmin aangeeft waarom hij ze niet in aanmerking neemt. Bijgevolg is de in artikel 149 van de Grondwet en artikel 39/65 van de vreemdelingenwet vervatte jurisdictionele motiveringsplicht geschonden.

7. Het enige middel is in de aangegeven mate gegrond.

V. Kosten – begroting van de rechtsplegingsvergoeding

8. Verzoeker maakt aanspraak op een rechtsplegingsvergoeding ten laste van de verwerende partij ten bedrage van 1 400 euro. Hij geeft geen reden op en de Raad van State ontwaart ook geen reden waarom het basisbedrag van 770 euro te dezen zou moeten worden verhoogd.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt arrest nr. 312.018 van 29 augustus 2024 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest dient te worden overgeschreven in de registers van bovenvermelde Raad en melding ervan moet worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 24 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan verzoeker.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op eenentwintig november tweeduizend vijftientig door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Frédéric Vanneste,	staatsraad,
met bijstand van	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams